

K výuce dějepisu na našem gymnáziu

aneb

neodříkávat stránky učebnice, přemýšlet, nacházet v minulosti současnost, vyvozovat závěry – naučit studenty LOGICKY HISTORICKY MYSLET, v tom spatřují význam výuky dějepisu

Thomas Jefferson pronesl velkou myšlenku: „Historie tím, že lidi zpravujeme o minulosti, umožňuje jim soudit přítomnost.“

Osnovy a tematický plán dějepisu pro studenty sext a 2.ročníků gymnázia má bezesporu široký rozsah, neboť učivo má splnit záběr historických informací od 5. století našeho letopočtu přes rozsáhlé etapy středověku světových a národních dějin směřujících k době baroka a následně myšlenkově vstoupit do moderní doby osvícenství. Jedná se o náročnost práce nejen vyučujících dějepisu, ale i samotných studentů. V současné době se v médiích a na sociálních sítích objevuje množství „chytrých rad a nápadů,“ jak dějepis učit, co vynechat, prostě přeskočit, prý k čemu že je zapotřebí, aby budoucí naše inteligence měla alespoň základní povědomí o osobnosti Jana Husa nebo o vzdělancích národního obrození, kteří celé své životní úsilí vložili do služeb budoucnosti národa.

Jsem přesvědčena, že výše uvedený citát Thomase Jeffersona je právě v dnešním 21. století aktuální. A tak my, učitelé dějepisu, hledáme, vybíráme a volíme v historickém období, které je zrovna ve vyučovací hodině probíráno, **to nejdůležitější. Chceme, aby studenti přemýšleli a hledali souvislosti, vnímali pozitiva i chyby, kterých se lidé dopustili a které se v historii opakují.** Před dějepisáři a jejich studenty je ještě hodně vyučovacích hodin, než tento nelehký úkol zvládneme. Ale to, že se naši studenti zajímají, vnímají, zamýšlí se a srovnávají opakující se události dějin,

dokazují tři ukázky dobrovolných prací studentek ze třídy sexta V, které zde jako příklad uvádím.

Blanka Dvořáčková

[Čarodějnictví](#)

[Dějepis - Práva žen ve středověku \(Eliška Dvořáková\)](#)

[Jan Palach](#)

[práva žen ve středověku - text](#)